

Warszawa, 20 lutego 1933 r.

URZĄD PATENTOWY

F41g 5/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17525.

Kl. 72 f 15.

N. V. Nederlandsche Instrumenten Compagnie
(Haga, Niderlandy).

Przyrząd dodatkowy do celowników karabinów maszynowych.

Zgłoszono 29 maja 1931 r.

Udzielono 21 listopada 1932 r.

Pierwszeństwo: 3 czerwca 1930 r. (Niemcy).

Aczkolwiek dotychczas używa się karabinów maszynowych, ogólnie biorąc, tylko do strzelania bezpośredniego, to jednak próbują przy sposobności strzelać z tej broni przy celowaniu pośrednim. Wówczas karabiny maszynowe muszą być zaopatrzone w przyrząd celowniczy, który pozwala na celowanie w dowolnym kierunku w obwodzie koła, np. do celów pomocniczych położonych z tyłu. W tym przypadku należące do normalnego wyposażenia karabinów maszynowych celowniki, składające się głównie z lunety celowniczej, nie nadają się do użytku jako przyrządy celownicze z powodu wielkich różnic w położeniu i kierunku celu z jednej strony i celu pomocniczego z drugiej strony. Celowniki te muszą być zastąpione przez takie, w których można pokręcać lunetę celowniczą

dookoła dwóch osi, pionowej i poziomej, z których każda jest prostopadła do osi lufy karabina.

Wynalazek dotyczy przyrządu dodatkowego do celowników karabinów maszynowych, czyniącego zbędnym stosowanie narzędzi zastępujących zwykły celownik, co jest zazwyczaj konieczne przy zwalczaniu celów ukrytych, przyczem dzięki prostocie przyrządu według wynalazku koszt jego wyrobu wynosi zaledwie część kosztów kompletnego przyrządu celowniczego. Przyrząd według wynalazku w połączeniu ze zwykłym celownikiem działa równie sprawnie, jak i kosztowne kompletne urządzenia celownicze. Wynalazek polega na tem, że przyrząd dodatkowy posiada układ luster, w którym powierzchnia lustrzana zwrócona ku przestrzeni, w której znajdu-

je się cel, może być obracana około dwóch przecinających się pod prostym kątem osi w celu zmiany kierunku i położenia osi snopa promieni, wchodzącego w lunetę celowniczą celownika. Tego rodzaju budowa wspomnianego przyrządu pozwala skierować go na cel pomocniczy pomimo ograniczonego ruchu członów zwykłego celownika. Układ luster według wynalazku może posiadać w razie potrzeby tylko jedną powierzchnię lustrzaną.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania przyrządu dodatkowego, w którym układ luster ma jedną tylko powierzchnię lustrzaną. Fig. 1 przedstawia widok z boku przyrządu według wynalazku, fig. 2 — widok od strony celującego. Uzupełniony przez wspomniany przyrząd dodatkowy celownik karabina maszynowego jest przedstawiony na fig. 1 linjami kreskowanymi.

Przyrząd dodatkowy posiada kadłub 1, który można obracać na podstawie 2 zapomocą trybu 3 dokoła osi pionowej. Kąt obrotu ustawia się w przybliżeniu zapomocą wskaźnika 4 na podziałce 5 wykonanej na stożkowym występie 6 kadłuba 1, a dokładnie zapomocą wskaźnika 7 na podziałce 8 wykonanej na trybie 3. Kadłub 1 jest zamknięty zapomocą szklanej płytki 9 i zawiera pryzmat lustrzany równoboczny i prostokątny 10 w pochwie 11, dającej się obracać około poziomej osi. Obydwie wspomniane osie przecinają się w punkcie 12 powierzchni lustrzanej 10. Do pokręcania pochwy 11 służy główka 13, zaopatrzona ze swej strony w podziałkę 14 do dokładnego nastawiania. Na kadłubie 1 są umieszczone dwa wskaźniki 15 i 16, z których pierwszy należy do dokładnej podziałki 14, ostatni zaś jest sprzężony z podziałką 17 do nastawiania w przybliżeniu, wykonaną na pochwie 11. Podstawa 2 posiada występ 18 ze śrubą 19 i dwiema bocznymi szczękami 20, posiadającymi każda wycięcie 21 o kształcie klina.

Zaopatrzony w muszlę oczną 22 celownik karabina maszynowego może być użyty w ten sposób, że oś wpadających promieni obrazu będzie równoległa do kierunku patrzenia. Zapomocą pochylonego do tego kierunku karbowanego pierścienia 23 część 24, służąca do wpadania promieni, może być pokręcana dopóty, dopóki oś wpadających promieni obrazu nie zostanie pochylona pod prostym kątem do kierunku patrzenia. Przy takim położeniu części 24, służącej do wpadania promieni, przyrząd dodatkowy zostaje tak osadzony na celowniku, że oś obrotu kadłuba 1 pokrywa się z osią wpadających promieni obrazu. Przytem powierzchnia oporowa występu 18 przylega do powierzchni kadłuba 25 celownika, zaś wycięcia 21 o kształcie klina zachodzą na trzpienie środkujące 26, wykonane na kadłubie 25. Wtedy przytwierdza się przyrząd dodatkowy zapomocą śrubki uchatej 19 do kadłuba 25, wskutek czego przyrząd ten umożliwia wprowadzenie promieni obrazu do celownika, przyczem oś wpadającej wiązki promieni może być względem kierunku patrzenia wychylana w celu uwzględnienia zarówno kierunku jak i kąta położenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd dodatkowy do celowników karabinów maszynowych, służący do celowania pośredniego, znamienny tem, że posiada układ luster, w którym powierzchnia lustrzana zwrócona w stronę celu daje się pokręcać dookoła dwóch przecinających się pod kątem prostym osi, w celu uwzględnienia kierunku i kąta położenia celu pomocniczego.

N. V. Nederlandsche
Instrumenten Compagnie.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

